

Затверджую:

В.о. ректора СНУ ім. В. Даля

проф. Целішев О.Б.

13 травня 2026р.

ВИСНОВОК

спільного засідання кафедри публічного та приватного права і кафедри господарсько-правових та суспільно-політичних дисциплін Східноукраїнського національного університету імені Володимира Даля про наукову новизну, теоретичне та практичне значення результатів дисертації Покори Костянтина Вікторовича на тему: «Адміністративно-правовий статус прокурора спеціалізованої прокуратури у сфері оборони», поданої на здобуття ступеня доктора філософії з галузі знань 08 Право за спеціальністю 081 Право

ВИТЯГ

з протоколу № 2 спільного засідання кафедри публічного та приватного права, кафедри господарсько-правових та суспільно-політичних дисциплін Східноукраїнського національного університету імені Володимира Даля від 13 травня 2026 року

ПРИСУТНІ:

Головуючий на засіданні – к.ю.н., професор, завідувач кафедри публічного та приватного права Котова Л.В., присутні: к.ю.н., проф. Арсентьєва О.С., д.ю.н., проф. Андріїв В.М., д.ю.н., проф. Івчук Ю.Ю., д.ю.н., проф. Руденко М.В., к.ю.н., проф. Татаренко Г.В., к.і.н., доц. Антоненко М.І., к.ю.н., доц. Загоруй Л.М., к.ю.н., доц. Гаврилова О.А., к.ю.н., доц. Гриценко Г.М., к.ю.н., доц. Капліна Г.А., к.і.н., доц. Мезеря О.А., PhD Право Бутков О.І., PhD Право Петросян К.Є., ас. Кудрявцев К.В., науковий керівник – д.ю.н., проф., професор кафедри публічного та приватного права Щербина В.І. та здобувач третього (освітньо-наукового) рівня вищої освіти – Покора К.В.

Зав. кафедри господарсько-правових та суспільно-політичних дисциплін, д.ю.н., проф., гарант ОНП «Право» Шаповалова О.В., к.ю.н., доц. Загоруй І.С., к.ю.н., доц. Терещенко С.В.

Серед присутніх 5 докторів юридичних наук, 7 кандидатів юридичних наук, 2 доктора філософії в галузі права та 2 кандидати історичних наук.

ПОРЯДОК ДЕННИЙ:

1. Обговорення дисертаційного дослідження здобувача освіти третього (освітньо-наукового) рівня кафедри публічного та приватного права факультету права, гуманітарних та соціальних наук СНУ ім. В. Даля **Покори Костянтина Вікторовича на тему: «Адміністративно-правовий статус прокурора спеціалізованої прокуратури у сфері оборони»**, поданої на здобуття ступеня доктора філософії з галузі знань 08 Право, за спеціальністю 081 Право.

Дисертація виконувалась на кафедрі публічного та приватного права СНУ ім. В. Даля. Тема дисертації затверджена на засіданні Вченої Ради СНУ ім. В. Даля (протокол № 3 від «23» жовтня 2023 року).

Науковий керівник – д.ю.н., проф. пофесор кафедри публічного та приватного права Щербина Віктор Іванович.

2. Затвердження спільного висновку спільного засідання кафедри публічного та приватного права і кафедри господарсько-правових та суспільно-політичних дисциплін щодо дисертаційного дослідження Покори Костянтина Вікторовича

Вела засідання завідувач кафедри публічного та приватного права, к.ю.н., проф. Котова Л.В. в ході якого, -

ВИСТУПИЛИ:

Здобувач третього (освітньо-наукового) рівня вищої освіти Покора Костянтин Вікторович представив презентацію за основними положеннями дисертації «Адміністративно-правовий статус прокурора спеціалізованої прокуратури у сфері оборони», поданої на здобуття ступеня доктора філософії з галузі знань 08 Право, за спеціальністю 081 Право.

У ході презентації Покора К.В. ознайомив присутніх на спільному засіданні кафедри публічного та приватного права і кафедри господарсько-правових та суспільно-політичних дисциплін з метою та актуальністю дисертаційного дослідження, його структурою, висвітлив основні положення роботи, які відображають його наукову новизну та виносяться на захист, продемонстрував теоретичне та практичне значення висновків, одержаних за результатами дослідження.

Після закінчення презентації Покори К.В. присутніми на захисті фахівцями були поставлені такі запитання:

Доктор юридичних наук, професор Шаповалова О.В.: Які особливості діяльності прокурора Спеціалізованої прокуратури у сфері оборони в умовах воєнного стану Ви можете назвати?

Покора К.В.: Дякую за питання. У дисертації виокремлено сім ключових особливостей. Це, по-перше, можливість екстериторіального функціонування з урахуванням мобільності військ і наближеності до лінії зіткнення. По-друге, процесуальне керівництво розслідуванням щодо обмеженого кола суб'єктів — військовослужбовців, військовозобов'язаних, резервістів. По-третє, нагляд за

негласними слідчими діями СЗР, УДО, ГУР МОУ та інших спецорганів. По-четверте, представництво інтересів держави у специфічних категоріях справ — повернення земель оборони, оскарження господарських договорів ЗСУ. По-п'яте, відсутність внутрішньої спеціалізації прокурорів, що вимагає володіння знаннями одночасно з кримінального, господарського, земельного, цивільного та міжнародного права. По-шосте, подвійний статус прокурора і військовослужбовця. По-сьоме, спеціальні заходи безпеки для прокурора та членів його сім'ї.

Кандидат юридичних наук, професор Котова Л.В.: У роботі Ви широко використовуєте в тому числі зарубіжний досвід. Яке значення для практики має запропоноване Вами дослідження зарубіжного досвіду?

Покора К.В.: Дякую за запитання. Практичне значення полягає в тому, що окремі моделі організації прокурорської діяльності в оборонній сфері можуть бути адаптовані в Україні для підвищення незалежності прокурорів, удосконалення контролю у військовій сфері та запровадження нових організаційно-правових механізмів реагування на правопорушення. Наприклад, нами для подальшого розвитку системи гарантії реалізації прав і обов'язків прокурора у дисертації обґрунтовується доцільність створення незалежного дорадчого органу за зразком американської Military Justice Review Group.

Доктор юридичних наук, професор Руденко М.В.: У чому полягає особливість місця прокурора Спеціалізованої прокуратури у сфері оборони в системі органів прокуратури України?

Покора К.В.: Дякую за питання. Особливість полягає у поєднанні широкого статусного рівня з вузькою предметною спеціалізацією. З формального боку СПО функціонує на правах обласної прокуратури як структурний підрозділ Офісу Генерального прокурора зі статусом Департаменту. Водночас за предметом компетенції - це єдина прокуратура, обмежена виключно оборонною сферою. Організаційно вона побудована за принципами територіальності та інстанційності: чотири регіональні підрозділи - Центральний, Південний, Західний та Східний. Така конструкція забезпечує достатній рівень повноважень для реальної взаємодії з ЗСУ та Міноборони при збереженні вузькопредметної спеціалізації.

Кандидат юридичних наук, професор Татаренко Г.В.: Яке методологічне значення для дисертації має виділення історичних етапів розвитку прокуратури?

Покора К.В.: Дякую за питання. Виокремлення етапів виконує кілька методологічних функцій. По-перше, генетичну – пояснює походження сучасних характеристик статусу прокурора, зокрема традиції поєднання прокурорського і військового статусів, закладеної ще у 1867 році. По-друге, критичну – простежуючи хронологію реорганізацій 2012, 2014, 2019 і 2023 років, ми доводимо непослідовність реформ і обґрунтовуємо потребу системного підходу.

По-третє, функцію обґрунтування наукової новизни - через чітке позиціонування авторських пропозицій як таких, що заповнюють реальну прогалину. По-четверте, телеологічну – виявлена логіка еволюції від широкої структури до вузькоспеціалізованого органу слугує підставою для прогностичних пропозицій щодо подальшого розвитку системи.

Після відповідей на запитання виступили:

Науковий керівник – д.ю.н., професор, професор кафедри публічного та приватного права, Щербина В. І.

Щербина В. І.: доповів про виконання наукового дослідження **Покори Костянтина Вікторовича** на тему: «**Адміністративно-правовий статус прокурора спеціалізованої прокуратури у сфері оборони**» під його керівництвом. У своєму виступі Щербина В. І. зазначив, що здобувач третього рівня вищої освіти успішно опанував освітню складову ОНП, підтвердивши це складанням іспитів і заліків та проходженням педагогічної практики з досягненням необхідних результатів навчання; реалізував наукову складову програми шляхом проведення дослідження за визначеною темою та підготовки дисертаційної роботи.

Науковий керівник наголосив на актуальності теми та досягненні дисертантом у повній мірі мети та завдань дослідження. Виклад наукових результатів і висновків відзначається ясністю та практичною спрямованістю. Під час написання дисертаційної роботи здобувач опублікував 7 наукових праць, серед яких: публікації у фахових журналах та збірниках наукових праць України категорії «Б» (4 статті); тези доповідей на всеукраїнських і міжнародних науково-практичних конференціях (3 наукові праці). Результати комплексного дослідження, проведеного дисертантом містять елементи наукової новизни та можуть знайти застосування у подальшій науковій роботі та правотворчій діяльності.

Підсумовуючи свій виступ, науковий керівник, професор Щербина В.І. наголосив, дисертаційна робота є самостійним, цілісним, науково обґрунтованим дослідженням, яке має значну теоретичну і практичну цінність. Робота відповідає усім основним вимогам, що висувуються до наукових досліджень на здобуття ступеня доктора філософії за спеціальністю 081 «Право». Дисертація має чітко вибудовану структуру, включає всі необхідні елементи (вступ, розділи з теоретичним та прикладним аналізом, висновки, список використаних джерел, додатки), а також вирізняється внутрішньою логічною узгодженістю. Дисертаційне дослідження Покори Костянтина Вікторовича заслуговує на рекомендацію до подання на розгляд разової спеціалізованої вченої ради для захисту дисертації з метою здобуття наукового ступеня доктора філософії за спеціальністю 081 «Право», галузь знань 08 «Право».

Рецензенти дисертаційної роботи, які наголосили на позитивних аспектах дослідження та висловили свої побажання та зауваження.

Кандидат юридичних наук, професор Котова Л.В. дала позитивну оцінку дисертації Покори Костянтина Вікторовича на тему: «Адміністративно-правовий статус прокурора спеціалізованої прокуратури у сфері оборони», наголосивши на тому, що дослідження присвячене комплексному аналізу адміністративно-правового статусу прокурора Спеціалізованої прокуратури у сфері оборони, який в сучасних умовах воєнного стану набуває особливої актуальності. Рецензент відзначив, що автор спирається на ґрунтовну джерельну базу, застосовує широкий спектр наукових методів (формально-юридичний, порівняльно-правовий, системно-структурний), аналізує національне законодавство, а також зарубіжний досвід правового регулювання та організації діяльності прокурорів у сфері оборони. На думку рецензента, це забезпечує високий рівень обґрунтованості наукових положень і дозволяє автору формувати власні концептуальні підходи.

Рецензент Котова Л.В. відзначила наукову новизну дослідження, яка полягає у тому, що вперше сформульовано поняття адміністративно-правового статусу прокурора Спеціалізованої прокуратури у сфері оборони як комплексної правової категорії, що визначає його особливе становище в системі органів прокуратури та державної влади, яка включає нормативно закріплені спеціальні повноваження щодо організації і процесуального керівництва досудовим розслідуванням військових кримінальних правопорушень, підтримання публічного обвинувачення у відповідних справах, нагляду за додержанням законів органами сектору безпеки і оборони, представництва інтересів держави у судах у справах оборонної сфери, гарантії незалежності, особливий порядок призначення з вимогами проходження базової загальновійськової підготовки або військової служби, юридичну відповідальність та механізми взаємодії з військовими формуваннями і правоохоронними органами. Виокремлено та охарактеризовано класифікацію адміністративно-правових методів діяльності прокурора Спеціалізованої прокуратури в сфері оборони шляхом виокремлення дворівневої структури: перший рівень охоплює загальні методи державного управління (переконання, стимулювання, примус), другий – спеціальні методи, що поділяються на організаційно-правові та адміністративно-правові, з урахуванням специфіки військової організації та умов воєнного стану. Також дисертантом удосконалено класифікацію принципів діяльності прокурора Спеціалізованої прокуратури у сфері оборони за функціональним призначенням яка включає: 1) загальноправові принципи; 2) організаційні принципи; 3) функціональні принципи; 4) спеціальні принципи діяльності у сфері оборони

Водночас професор Котова Л.В. відзначила певні недоліки дослідження, які, на її думку, суттєво не впливають на його зміст. Автор обґрунтовано звертається до зарубіжного досвіду, однак механізми його адаптації до української правової системи в окремих випадках окреслено дещо загально, без достатньої конкретизації етапів і правових засобів імплементації. На думку

рецензента, доцільно було б більш детально визначити послідовність упровадження відповідних зарубіжних підходів, конкретизувати нормативно-правові акти, до яких мають бути внесені зміни, а також окреслити інституційні та організаційні передумови їх ефективної реалізації в національній правовій системі.

У цілому рецензент Котова Л.В. зазначила, що дисертація Покори Костянтина Вікторовича на тему: «Адміністративно-правовий статус прокурора спеціалізованої прокуратури у сфері оборони», подана на здобуття наукового ступеня доктора філософії, відповідає вимогам відповідає до кваліфікаційних наукових робіт, та може бути рекомендована до розгляду у разовій спеціалізованій вченій раді з захисту дисертацій на здобуття наукового ступеня доктора філософії за спеціальністю 081 «Право», галузь знань 08 «Право».

Кандидат юридичних наук, професор Татаренко Г.В.: відзначила, що дисертаційна робота Покори Костянтина Вікторовича є надзвичайно актуальною з огляду на виклики воєнного стану. Автор спирається на широку нормативну, міжнародну та наукову базу, застосовує комплексну методологію, що забезпечує високий ступінь обґрунтованості наукових положень і практичну перевірюваність результатів. Загалом, представлене дисертаційне дослідження залишило позитивне враження. Робота має чітку структуру та послідовно веде від постановки проблеми до конкретних пропозицій для вдосконалення адміністративно-правового статусу прокурора спеціалізованої прокуратури у сфері оборони. Наукові положення, висновки й рекомендації дисертації є внутрішньо узгодженими, впливають із застосованих методів і підтверджуються як національними, так і міжнародними джерелами. Логіка викладу дисертантом матеріалу забезпечує високий ступінь обґрунтованості та практичної імплементації результатів.

Рецензент Татаренко Г.В. зазначила, що наукова новизна дисертації полягає у тому, що автор комплексно охарактеризував місце та особливості діяльності прокурора Спеціалізованої прокуратури у сфері оборони у системі органів прокуратури України в умовах воєнного стану через виокремлення таких особливостей: 1) прирівнювання правового статусу до обласних прокуратур з одночасною вузькою спеціалізацією виключно на оборонній сфері; 2) можливість функціонування за межами встановленої території з урахуванням умов воєнного стану, особливостей військового округу, кількості військових частин та їх розташування до лінії зіткнення; 3) здійснення процесуального керівництва розслідуванням військових злочинів обмеженого кола суб'єктів (військовослужбовці, військовозобов'язані, резервісти та інші особи, діяльність яких пов'язана з обороноздатністю держави); 4) здійснення нагляду за додержанням законів специфічними суб'єктами сектору безпеки і оборони (Служба зовнішньої розвідки України, Управління державної охорони України, Головне управління розвідки Міністерства оборони України, спеціальні

підрозділи Національної поліції України, Державна прикордонна служба України, Державне бюро розслідувань); 5) представництво інтересів держави у судах у справах, пов'язаних з діяльністю Міністерства оборони України, Збройних Сил України, оборонно-промислового комплексу, щодо повернення земель оборони та оскарження господарських договорів військових формувань; та інші.

Разом з тим, рецензент звернув увагу на окремі дискусійні аспекти у дисертаційній роботі. Так, у процесі здійснення характеристики взаємодії прокурора Спеціалізованої прокуратури у сфері оборони з іншими органами публічної адміністрації варто було б більш предметно окреслити проблеми дублювання повноважень та можливі колізії компетенцій між окремими суб'єктами сектору безпеки і оборони. Водночас, зазначені недоліки не знижують загальної позитивної оцінки, а лише окреслюють перспективні напрями подальших досліджень. Загалом дисертація Покори Костянтина Вікторовича на тему: «Адміністративно-правовий статус прокурора спеціалізованої прокуратури у сфері оборони» є завершеним, обґрунтованим і новаторським науковим дослідженням, та може бути рекомендована до розгляду у разовій спеціалізованій вченій раді по захисту дисертацій на здобуття наукового ступеня доктора філософії за спеціальністю 081 «Право», галузь знань 08 «Право».

В обговоренні дисертаційного дослідження взяли участь:

Доктор юридичних наук, професор Шаповалова О.В. відзначила особистий внесок здобувача, який є вагомим та багатоплановим та підтверджує його здатність до самостійного наукового пошуку й аналітичної роботи. Дисертантом самостійно визначено наукову проблему, обґрунтовано її актуальність та сформульовано мету й завдання дослідження. Автор здійснив комплексний аналіз національного та зарубіжного законодавства у сфері суспільних відносин, що виникають у процесі виконання посадових обов'язків прокурора Спеціалізованої прокуратури в сфері оборони, що, у свою чергу, стало підґрунтям для вироблення власних наукових висновків і рекомендацій. Незначним недоліком у роботі проф. Шаповалова О.В. визначає те, що у роботі значний обсяг уваги приділено характеристиці історичних етапів розвитку прокуратури, однак окремі аспекти цього аналізу доцільно було б тісніше пов'язати саме з генезою спеціалізації прокурорської діяльності у сфері оборони.

У цілому, на думку проф. Шаповалова О.В., дисертаційна робота може бути рекомендована до розгляду у разовій спеціалізованій вченій раді по захисту дисертацій на здобуття наукового ступеня доктора філософії за спеціальністю 081 «Право», галузь знань 08 «Право».

Доктор юридичних наук, професор Івчук Ю.Ю. зазначила, що проведене дослідження демонструє високий рівень володіння автором науковим

інструментарієм, а також ефективного застосування методів порівняльного, формально-юридичного та діалектичного аналізу. Робота вирізняється комплексністю підходу й практичною спрямованістю. Незначним недоліком можна вважати недостатньо чітке теоретико-правове розмежування адміністративно-правового статусу прокурора Спеціалізованої прокуратури у сфері оборони як індивідуального суб'єкта владних повноважень та адміністративно-правового статусу самої Спеціалізованої прокуратури у сфері оборони як спеціалізованої інституції в системі органів прокуратури, що в окремих положеннях роботи зумовлює їх взаємопов'язане, але не завжди достатньо належне концептуальне розмежування.

Разом з тим, наведене міркування не применшує наукову цінність дослідження, а скоріше окреслює нові перспективи для подальших наукових пошуків у цьому напрямі. У цілому, дисертант окреслив ключові напрями вдосконалення адміністративно-правового статусу прокурора Спеціалізованої прокуратури у сфері оборони, реалізація яких може мати важливе практичне значення для розвитку прокуратури в оборонній сфері, підвищення ефективності забезпечення законності та формування державної правової політики у секторі безпеки і оборони. Таким чином, дисертаційна робота може бути рекомендована до розгляду у разовій спеціалізованій вченій раді по захисту дисертацій на здобуття наукового ступеня доктора філософії за спеціальністю 081 «Право», галузь знань 08 «Право».

Кандидат юридичних наук, доцент Гриценко Г.М.: відзначив, що дисертаційне дослідження характеризується ґрунтовним аналізом законодавства України, відомчих нормативно-правових актів, міжнародних стандартів, а також зарубіжного досвіду держав - членів НАТО та Європейського Союзу, що надає роботі актуальності в умовах реформування прокуратури, воєнного стану та євроінтеграційних процесів. Авторський підхід до розуміння адміністративно-правового статусу прокурора Спеціалізованої прокуратури у сфері оборони має комплексний характер, оскільки враховує історико-правові передумови його формування, сучасні особливості функціонування в оборонній сфері, специфіку правового регулювання діяльності такого прокурора та перспективи подальшого вдосконалення вітчизняного законодавства і правозастосовної практики.

Водночас, варто зазначити певний незначний недолік: у роботі окремі пропозиції щодо вдосконалення адміністративно-правового статусу прокурора Спеціалізованої прокуратури у сфері оборони потребують більш детальної нормативної конкретизації, зокрема в частині визначення шляхів їх практичного впровадження у чинне законодавство.

Доктор юридичних наук, професор Руденко М.В.: зазначив, що дисертаційне дослідження демонструє здатність автора інтегрувати сучасні наукові підходи до розуміння адміністративно-правового статусу прокурора у власне бачення правової природи та особливостей діяльності прокурора

Спеціалізованої прокуратури у сфері оборони. Сформульовані у роботі висновки та рекомендації мають не лише академічну, а й вагому практичну цінність, оскільки спрямовані на вдосконалення правового регулювання діяльності органів прокуратури в оборонній сфері, зміцнення законності, підвищення ефективності взаємодії з іншими органами сектору безпеки і оборони та належне забезпечення державних інтересів в умовах воєнного стану. Незначним недоліком видається те, що окремі аспекти, пов'язані з юридичною відповідальністю прокурора Спеціалізованої прокуратури у сфері оборони, доцільно було б висвітлити більш розгорнуто, зокрема в частині співвідношення загальних підстав відповідальності прокурорів і тих особливостей, які впливають із режиму секретності та умов воєнного стану.

Загалом проф. Руденко М.В. підкреслив, що виконана Покорою Костянтином Вікторовичем робота повністю відповідає вимогам до дисертацій на здобуття наукового ступеня доктора філософії і може бути рекомендована до подання до розгляду у разовій спеціалізованій вченій раді по захисту дисертацій на здобуття наукового ступеня доктора філософії за спеціальністю 081 «Право», галузь знань 08 «Право».

К.ю.н., доцент Гаврилова О.О.: відзначила, що робота має цілісну структуру та демонструє логічність і послідовність викладу матеріалу. Дисертант вдало поєднав аналіз українського законодавства з досвідом зарубіжних країн, що дало змогу виявити як переваги, так і прогалини правового регулювання та організації діяльності прокурорів у сфері оборони, а також основні напрямки його використання в Україні. З огляду на це доц. Гаврилова О.А. підтримала позицію, що дисертація Покори К. В. на тему: «Адміністративно-правовий статус прокурора спеціалізованої прокуратури у сфері оборони» може бути рекомендована до розгляду у разовій спеціалізованій вченій раді з захисту дисертацій на здобуття наукового ступеня доктора філософії за спеціальністю 081 «Право».

К.ю.н., професор Котова Л.В. підводячи підсумки обговорення, відзначила високий рівень підготовки здобувача, який продемонстрував системні та ґрунтовні знання з теми дисертаційного дослідження. Дисертант вільно орієнтується як у національній, так і в міжнародній нормативно-правовій базі, що регламентує дисертаційну роботу, переконливо обґрунтовує свої висновки та пропозиції, а також здатний застосовувати сучасні методи наукового аналізу для вирішення як теоретичних, так і практичних проблем у сфері суспільних відносин, які виникають у процесі виконання посадових обов'язків прокурора Спеціалізованої прокуратури в сфері оборони.. Дисертант глибоко дослідив адміністративно-правовий статус прокурора Спеціалізованої прокуратури в сфері оборони, визначив його елементи та особливості, а також проблемні аспекти та шляхи вдосконалення. Запропоновані у дисертації пропозиції щодо удосконалення правового регулювання адміністративно-

правового статусу прокурора Спеціалізованої прокуратури у сфері оборони мають значну практичну цінність.

Проф. Котова Л.В. підкреслила загальний позитивний висновок щодо виконаної роботи підтримала позиції інших вчених, що дисертація Покори Костянтина Вікторовича на тему: «Адміністративно-правовий статус прокурора спеціалізованої прокуратури у сфері оборони» може бути рекомендована до розгляду у разовій спеціалізованій вченій раді з захисту дисертацій на здобуття наукового ступеня доктора філософії за спеціальністю 081 «Право».

ВИСНОВОК

про наукову новизну, теоретичне та практичне значення результатів дисертації Покори Костянтина Вікторовича на тему: «Адміністративно-правовий статус прокурора спеціалізованої прокуратури у сфері оборони», поданої на здобуття ступеня доктора філософії з галузі знань 08 Право за спеціальністю 081 Право

Обґрунтування вибору теми дослідження. В умовах, коли наша держава протистоїть російській агресії, питання національної безпеки та оборони набувають першочергового значення. У цьому контексті роль Спеціалізованої прокуратури у сфері оборони стає особливо важливою. Ефективність її роботи безпосередньо впливає на боєздатність наших Збройних Сил та інших військових формувань.

Збереження високого рівня військової дисципліни залишається критичним фактором на шляху до перемоги. Починаючи з 2014 року, у зв'язку з активними бойовими діями на Сході України, спостерігається значне зростання кількості та різноманітності військових правопорушень. Ситуація ще більше загострилася після повномасштабного вторгнення, що суттєво ускладнило процеси розслідування та запобігання таким злочинам.

Послідовні реформи поступово призвели до зменшення значення та ефективності військових прокуратур в Україні. Ці зміни у правоохоронній системі фактично продемонстрували, що окрема структура військових прокуратур, що відповідає за дотримання законності у військово-оборонному секторі, вважалася несуттєвою. Це, разом з іншими факторами, вказувало на тривале нехтування питаннями оборони та безпеки держави в цілому.

Формування Спеціалізованої прокуратури у сфері оборони стало важливим кроком у напрямку вирішення зазначених проблем. Враховуючи нещодавнє створення цієї структури, її особливості та механізми функціонування ще недостатньо вивчені. Тому аналіз її діяльності, функцій та завдань є пріоритетним напрямком досліджень у царині адміністративного, військового та інших галузей права в умовах воєнного стану. Це робить дане дослідження особливо актуальним та важливим.

Загальним питанням характеристики статусу прокурора присвятили свої праці такі науковці, як С.В. Банах, М.В. Беланюк, В.С. Бондар, Л.Р. Грицаєнко, Є.О. Загородній, О.С. Козачук, І.В. Козьяков, М.В. Косюта, І.В. Костенко, М.Я. Мавдрик, А.В. Матіос, С.М. Огієвич, В.В. Пилипенко, М.В. Руденко, В.Г. Фатхутдінов, А.С. Шапошник, Р.М. Шестопалов, О.І. Шинальський та інші. Проте, спеціальних наукових досліджень, присвячених комплексному аналізу адміністративно-правового статусу прокурора спеціалізованої прокуратури у сфері оборони, особливостей його повноважень і функціональних обов'язків у системі забезпечення законності у Збройних Силах України, недостатньо, що й зумовлює актуальність обраної теми дослідження.

Зв'язок роботи з науковими програмами, планами, темами. Дисертацію виконано на кафедрі публічного та приватного права Східноукраїнського національного університету імені Володимира Даля відповідно до тематичного плану науково-дослідних робіт згідно з кафедральними темами: «Напрями розвитку законодавства України в контексті євроінтеграції» (2020-2023 роки) та «Актуальні напрями євроінтеграційного розвитку законодавства України» (2024-2026 роки) відповідно до Цілей сталого розвитку України на період до 2030 року, ухвалених Указом Президента України від 30 вересня 2019 року № 722/2019; Стратегії розвитку наукових досліджень Національної академії правових наук України на 2021–2025 роки, затвердженої Постановою загальних зборів Національної академії правових наук України від 26 березня 2021 року.

Мета і задачі дослідження. Мета дисертаційної роботи полягає в тому, щоб на підставі узагальнення правових норм і наукових праць визначити поняття, елементи, місце та особливості діяльності прокурора Спеціалізованої прокуратури в сфері оборони, визначити права, обов'язки та гарантії діяльності, принципи та юридичну відповідальність прокурора в сфері оборони, дослідити зарубіжний досвід і взаємодію прокурора Спеціалізованої прокуратури у сфері оборони з іншими органами публічної адміністрації у сфері оборони.

Для досягнення зазначеної мети в дисертаційному дослідженні необхідно було виконати такі основні *задачі*:

- охарактеризувати історико-правову природу становлення та розвитку адміністративно-правового статусу прокурора Спеціалізованої прокуратури в сфері оборони;
- розкрити зміст поняття «адміністративно-правовий статус прокурора Спеціалізованої прокуратури у сфері оборони» та визначити його елементи;
- з'ясувати місце та особливості діяльності прокурора Спеціалізованої прокуратури у сфері оборони у системі органів прокуратури України в умовах воєнного стану;
- виокремити й вивчити адміністративно-правові методи та форми здійснення діяльності прокурора в сфері оборони;

- охарактеризувати права, обов'язки та гарантії діяльності прокурора Спеціалізованої прокуратури у сфері оборони;
- виокремити принципи діяльності прокурора в сфері оборони;
- з'ясувати юридичну відповідальність та правові засади діяльності прокурора Спеціалізованої прокуратури у сфері оборони;
- узагальнити і систематизувати кращі практики зарубіжного досвіду регулювання та організації діяльності прокурорів у сфері оборони, запропонувавши використання досвіду в Україні;
- окреслити та розглянути взаємодію прокурора Спеціалізованої прокуратури у сфері оборони з іншими органами публічної адміністрації у сфері оборони.

Об'єктом дослідження є суспільні відносини, що виникають у процесі виконання посадових обов'язків прокурора Спеціалізованої прокуратури в сфері оборони.

Предметом дослідження є адміністративно-правовий статус прокурора Спеціалізованої прокуратури в сфері оборони.

Методи дослідження. У дисертаційній роботі використано комплекс методів наукового пізнання. Історико-правовий метод дозволив проаналізувати еволюцію становлення та розвитку адміністративно-правового статусу прокурора Спеціалізованої прокуратури в сфері оборони у хронологічній послідовності й виокремити відповідні етапи (підрозділ 1.1). Під час дослідження й аналізування понятійно-категоріального апарату, зокрема дефініцій «статус», «правовий статус», «адміністративно-правовий статус», «адміністративно-правовий статус Спеціалізованої прокуратури у сфері оборони» (підрозділи 1.2,) було використано аналітичний метод наукового пізнання. Діалектичний метод дозволив розглянути методи, форми, місце та особливості діяльності прокурора в сфері оборони (підрозділи 1.3, 1.4). Системно-структурний метод використано під час надання характеристики елементів адміністративно-правового регулювання статусу прокурора Спеціалізованої прокуратури в сфері оборони, а саме функції та повноваження, принципи, методи та форми діяльності прокурора в сфері оборони, юридичну відповідальність, а також теоретико-правові основи визначення місце прокурора Спеціалізованої прокуратури в сфері оборони (підрозділи 2.1, 2.2, 2.3). Порівняльно-правовий метод надав можливості проаналізувати зарубіжний досвід регулювання та організації діяльності прокурорів у сфері оборони (підрозділ 3.1). Описовий метод дозволив комплексно проаналізувати взаємодію прокурора Спеціалізованої прокуратури у сфері оборони з іншими органами публічної адміністрації у сфері оборони (підрозділ 3.2).

Наукова новизна визначається комплексним науковим аналізом діяльності прокурора у сфері оборони в історичному та порівняльно-правовому аспектах, на основі якого сформульовані нові наукові положення та висновки,

розроблено авторські пропозиції з удосконалення прокурорської діяльності у відповідній сфері. Результатом проведеного дослідження є сформульовані нові наукові положення та висновки, запропоновані особисто здобувачем. Основними з них є такі:

уперше:

- сформульовано поняття адміністративно-правового статусу прокурора Спеціалізованої прокуратури у сфері оборони як комплексної правової категорії, що визначає його особливе становище в системі органів прокуратури та державної влади, яка включає нормативно закріплені спеціальні повноваження щодо організації і процесуального керівництва досудовим розслідуванням військових кримінальних правопорушень, підтримання публічного обвинувачення у відповідних справах, нагляду за додержанням законів органами сектору безпеки і оборони, представництва інтересів держави у судах у справах оборонної сфери, гарантії незалежності, особливий порядок призначення з вимогами проходження базової загальновійськової підготовки або військової служби, юридичну відповідальність та механізми взаємодії з військовими формуваннями і правоохоронними органами;

- виокремлено та охарактеризовано класифікацію адміністративно-правових методів діяльності прокурора Спеціалізованої прокуратури в сфері оборони шляхом виокремлення дворівневої структури: перший рівень охоплює загальні методи державного управління (переконання, стимулювання, примус), другий – спеціальні методи, що поділяються на організаційно-правові та адміністративно-правові, з урахуванням специфіки військової організації та умов воєнного стану. Обґрунтовано, що адміністративно-правові методи діяльності прокурора в сфері оборони є законодавчо визначеною системою способів владно-розпорядчого впливу, які характеризуються поєднанням превентивних, контрольних та реагувальних заходів, узгодженістю з принципами військової дисципліни та субординації.

- комплексно охарактеризовано місце та особливості діяльності прокурора Спеціалізованої прокуратури у сфері оборони у системі органів прокуратури України в умовах воєнного стану через виокремлення таких особливостей: 1) прирівнювання правового статусу до обласних прокуратур з одночасною вузькою спеціалізацією виключно на оборонній сфері; 2) можливість функціонування за межами встановленої території з урахуванням умов воєнного стану, особливостей військового округу, кількості військових частин та їх розташування до лінії зіткнення; 3) здійснення процесуального керівництва розслідуванням військових злочинів обмеженого кола суб'єктів (військовослужбовці, військовозобов'язані, резервісти та інші особи, діяльність яких пов'язана з обороноздатністю держави); 4) здійснення нагляду за додержанням законів специфічними суб'єктами сектору безпеки і оборони (Служба зовнішньої розвідки України, Управління державної охорони України,

Головне управління розвідки Міністерства оборони України, спеціальні підрозділи Національної поліції України, Державна прикордонна служба України, Державне бюро розслідувань); 5) представництво інтересів держави у судах у справах, пов'язаних з діяльністю Міністерства оборони України, Збройних Сил України, оборонно-промислового комплексу, щодо повернення земель оборони та оскарження господарських договорів військових формувань; 6) відсутність внутрішньої спеціалізації прокурорів за галузями права (земельні, господарські, кримінальні, цивільні, адміністративні справи), що створює значне навантаження в умовах воєнного стану; 7) необхідність володіння знаннями з конституційного, кримінального, кримінально-процесуального, цивільно-процесуального, земельного, господарського, військового та міжнародного права для ефективного виконання функцій;

- узагальнено елементи адміністративно-правового статусу прокурора Спеціалізованої прокуратури у сфері оборони, до них варто віднести: нормативно закріплені мета, завдання, функції та принципи діяльності, організаційна структура, спеціальні повноваження та відповідальність, порядок та підстави звільнення. Разом ці компоненти забезпечують ефективне виконання прокурором своїх функцій у сфері оборони та визначають межі його компетенції.

удосконалено:

- теоретичні положення про історико-правову природу становлення адміністративно-правового статусу прокурора Спеціалізованої прокуратури в сфері оборони, дозволило виділити чотири етапи становлення прокуратури України, а саме : 1) період існування України у складі Російської імперії (1722-1917); 2) період Української Народної Республіки (1917-1922); 3) радянський період (1922-1991); 4) період незалежності України (1991-по теперішній час).

- комплексну характеристику правового статусу прокурора Спеціалізованої прокуратури у сфері оборони через авторське визначення його структурних елементів з урахуванням специфіки військової сфери: права прокурора конкретизовано як юридичні можливості безперешкодного доступу до військових об'єктів, витребування документів з грифом секретності та здійснення нагляду за додержанням законів під час матеріально-технічного забезпечення військ; обов'язки прокурора визначено як нормативно встановлені вимоги щодо забезпечення законності при виконанні військового обов'язку, проходженні військової служби, мобілізації, призові громадян та процесуальному керівництві досудовим розслідуванням військових злочинів; гарантії діяльності прокурора охарактеризовано як систему правових і організаційних засобів, що включає особливий порядок призначення та звільнення, заборону втручання з боку військового командування, статус військовослужбовця та спеціальні заходи безпеки під час виконання службових обов'язків у сфері оборони;

- класифікацію принципів діяльності прокурора Спеціалізованої прокуратури у сфері оборони за функціональним призначенням, яка включає: 1) загальноправові принципи (верховенства права та законності, рівності всіх перед законом, незалежності), що є спільними для всієї системи прокуратури та забезпечують конституційні засади діяльності; 2) організаційні принципи (єдності системи прокуратури, централізації, територіальності, єдиноначальності та колегіальності), що визначають побудову та управління спеціалізованою прокуратурою з урахуванням специфіки військової організації; 3) функціональні принципи (публічності, гласності з урахуванням режиму секретності, об'єктивності та неупередженості, процесуальної самостійності), що регламентують безпосереднє виконання прокурорських функцій у військовій сфері; 4) спеціальні принципи діяльності у сфері оборони (захисту інтересів держави та людини в межах наданих повноважень, деполітизації, недопустимості сумісництва в трудовій сфері, дотримання режиму державної таємниці, взаємодії з органами військового управління), що відображають специфіку функціонування прокуратури в оборонному секторі та забезпечують баланс між вимогами національної безпеки і захистом прав військовослужбовців;

- концептуальні засади юридичної відповідальності та правових засад діяльності прокурора Спеціалізованої прокуратури у сфері оборони через авторське визначення юридичної відповідальності з урахуванням специфіки військової сфери та систематизацію правових засад його діяльності, що охоплюють: обов'язок зазнавати несприятливих наслідків за неналежне виконання функцій нагляду за законністю у Збройних Силах, досудового розслідування військових злочинів та представництва інтересів держави у справах з оборони; правове регулювання через спеціальні нормативні акти; принципи діяльності (верховенство права, незалежність, процесуальна самостійність, дотримання етичних норм) та особливості організації за принципами територіальності та інстанційності;

набуло подальшого розвитку:

- розкриття форм діяльності прокурора через виокремлення її основних напрямів: підтримання публічного обвинувачення у справах військовослужбовців, процесуальне керівництво досудовим розслідуванням кримінальних проваджень у військовій сфері, представництво державних інтересів у судових справах щодо господарських угод військових формувань та повернення земель військового призначення, нагляд за дотриманням законності при виконанні судових рішень у спеціальних установах для військовослужбовців;

- положення про кращі практики зарубіжного досвіду регулювання та організації діяльності прокурорів у сфері оборони демонструє різноманітність підходів, адаптованих до специфіки правових систем та військових структур

різних країн. Запропоновано вдосконалення системи спеціалізованої прокуратури у сфері оборони України на основі адаптації зарубіжного досвіду США, Данії, Румунії та Польщі, що включає: посилення функціональної незалежності Спеціалізованої прокуратури від військового командування (за прикладом американських JAG Corps); створення незалежної експертної комісії для періодичного аналізу діяльності прокуратури (за аналогією з американськими Military Justice Review Group); запровадження постійно діючої робочої групи при профільному комітеті ВРУ для моніторингу та звітності; проведення міжнародних аудитів ефективності експертами НАТО, ОБСЄ; створення військово-дисциплінарних судів зі спеціалізованими прокурорськими підрозділами; нормативне врегулювання механізму оперативного створення тимчасових спеціалізованих прокуратур за особливих правових режимів; обґрунтування доцільності створення окремої Національної військової антикорупційної прокуратури для протидії корупції у Збройних Силах та оборонно-промисловому комплексі.;

- положення про взаємодію прокурора Спеціалізованої прокуратури у сфері оборони з іншими органами публічної адміністрації через систематизацію та конкретизацію напрямків такої взаємодії: 1) процесуальне керівництво досудовим розслідуванням кримінальних проваджень, вчинених військовослужбовцями, особами військового резерву та іншими особами, діяльність яких впливає на обороноздатність держави, у взаємодії з Державним бюро розслідувань, Службою безпеки України, Національною поліцією України; 2) здійснення нагляду за додержанням законності під час проведення негласних слідчих та оперативно-розшукових дій органами Служби зовнішньої розвідки України, Управління державної охорони України, Головного управління розвідки Міністерства оборони України, спеціальних підрозділів Національної поліції України, Державної прикордонної служби України; 3) представництво інтересів держави у судових провадженнях щодо Міністерства оборони України, Збройних Сил України, органів оборонної промисловості, військово-цивільних адміністрацій та інших суб'єктів оборонного сектору; 4) нагляд за додержанням законів органами виконавчої влади у сфері оборони, включаючи Міністерство оборони України, Збройні Сили України, Державну спеціальну службу транспорту; 5) нагляд за дотриманням законності при виконанні судових рішень у кримінальних провадженнях щодо військовослужбовців у гауптвахтах, дисциплінарних батальйонах, спеціальних палатах медичних закладів ЗСУ та військових частинах, де виконуються покарання; 6) координація діяльності правоохоронних органів у сфері протидії злочинності у військовій сфері через механізми обміну інформацією, проведення спільних нарад, узгодження планів перевірок та розроблення міжвідомчих нормативних актів.

Практичне значення отриманих результатів полягає в тому, що викладені в дисертації висновки і пропозиції можуть бути використані:

- у науково-дослідній сфері – як підґрунтя для подальших досліджень проблемних аспектів адміністративно-правового статусу прокурора Спеціалізованої прокуратури в сфері оборони;

- практичній діяльності – у контексті підвищення ефективності та дієвості органів прокуратури в сфері оборони;

- освітньому процесі – під час підготовки підручників, навчальних посібників і методичних матеріалів, проведення лекційних, семінарських і практичних занять із дисциплін «Адміністративне право» «Кримінальне право», «Кримінальне процесуальне право», «Організація судових та правоохоронних органів».

Апробація матеріалів дисертації. Основні положення і висновки дисертації оприлюднено на міжнародних та всеукраїнських науково-практичних конференціях, зокрема: матеріали II Всеукраїнської науково-практичної конференції «Конституція України: стан, перспективи та механізми реалізації» (м. Київ, 27 червня 2024 р.); тези доп. учасників III Всеукр. наук.-практ. конф. «Правова доктрина, правоутворення та правозастосування: проблеми зв'язку та шляхи розвитку» (Харків, 21 лют. 2025 р.); тези доп. учасників X Міжнар. наук.-практ. конф. «Теоретичні питання юриспруденції і проблеми правозастосування: виклики XXI століття» (Харків, 25 трав. 2025 р.).

Публікації. Основні положення та висновки дисертації відображено у чотирьох наукових статтях, які опубліковано у наукових фахових виданнях України, а також у трьох тезах наукових повідомлень на міжнародних науково-практичних конференціях.

Структура та обсяг дисертації. Робота складається зі вступу, трьох розділів, що містять дев'ять підрозділів, списку використаних джерел. Загальний обсяг дисертації – 272 сторінки, у тому числі 28 сторінок – список використаних джерел, який містить 266 джерел.

Особистий внесок здобувача. Особистий внесок здобувача полягає у постановці проблеми, формулюванні наукових положень, отриманні нових результатів, виробленні практичних рекомендацій та пропозицій до законодавства, які відзначаються науковою новизною й прикладною значущістю. Робота містить теоретичні та методичні положення і висновки, сформульовані дисертантом особисто. Використані в дисертації ідеї, положення чи гіпотези інших авторів мають відповідні посилання.

Список опублікованих праць за темою дисертації

Наукові праці, які відображають основні результати дослідження:

Статті у наукових фахових виданнях України:

(які входять до переліку МОН України)

Наукові праці, в яких опубліковано основні наукові результати:

1. Покора К. В. Місце спеціалізованої прокуратури в сфері оборони в системі правоохоронних органів. Соціальне право. 2024. № 2. С. 120–125. DOI: <https://doi.org/10.32751/2617-5967-2024-02-17>

2. Покора К. В. Принципи діяльності прокурора спеціалізованої прокуратури у сфері оборони. Актуальні проблеми права: теорія і практика. 2024. № 1 (47). С. 251–256. DOI: <https://doi.org/10.33216/2218-5461/2024-47-1-251-256>

3. Покора К. В. Деякі особливості діяльності прокурора спеціалізованої прокуратури в сфері оборони. Право і суспільство. 2025. № 3. Т. 2. С. 457–463. DOI: <https://doi.org/10.32842/2078-3736/2025.3.2.62>

4. Покора К. В. Зарубіжний досвід регулювання та організації діяльності прокурорів у сфері оборони та можливість його використання в Україні. Юридичний науковий електронний журнал. 2025. № 8. С. 287–289. DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0374/2025-8/59>.

Наукові праці, які засвідчують апробацію матеріалів дисертації:

1. Покора К. В. Правові засади діяльності прокурора Спеціалізованої прокуратури у сфері оборони. Конституція України: стан, перспективи та механізми реалізації: матеріали II Всеукраїнської науково-практичної конференції (м. Київ, 27 червня 2024 р.) / за заг. ред. Ю. Л. Бошицького. Вінниця: ТОВ «ТВОРИ», 2024. С. 118–122.

2. Покора К. В. Форми та принципи взаємодії прокурора Спеціалізованої прокуратури у сфері оборони та іншими державними органами у оборонній галузі. Правова доктрина, правоутворення та правозастосування: проблеми зв'язку та шляхи розвитку : тези доп. учасників III Всеукр. наук.-практ. конф. (Харків, 21 лют. 2025 р.), 2025. С. 81-83. <https://doi.org/10.71404/ppss.2025.1.23>

3. Покора, К. В. Адміністративно-правові методи та форми здійснення діяльності прокурора Спеціалізованої прокуратури в сфері оборони. Теоретичні питання юриспруденції і проблеми правозастосування: виклики XXI століття : тези доп. учасників X Міжнар. наук.-практ. конф. (Харків, 25 трав. 2025 р.), 2025. С. 123-125. <https://doi.org/10.71404/PPSS.2025.2.20>.

Структура та обсяг дисертації. Робота складається зі вступу, трьох розділів, що містять дев'ять підрозділів, списку використаних джерел. Загальний обсяг дисертації – 272 сторінки, у тому числі 28 сторінок – список використаних джерел, який містить 266 джерел.

Характеристика особистості здобувача. Покора Костянтин Вікторович (09.04.1987 р.н.) у 2009 р. закінчив Національну юридичну академію України імені Ярослава Мудрого та отримав диплом магістра за спеціальністю 081 «Право» (диплом ХА № 36918549, від 13.06.2009 р.).

04.09.2023 р. вступив до аспірантури Східноукраїнського національного університету імені Володимира Даля (Україна), за спеціальністю 081 «Право», галузь знань 08 «Право», освітньо-наукова програма «Право» (далі - ОНП).

27.10.2023 р. на засіданні Вченої Радою СХУ ім. В. Даля була затверджена тема дисертаційної роботи «Адміністративно-правовий статус прокурора спеціалізованої прокуратури у сфері оборони» (протокол Вченої Ради № 3).

Здобувач третього рівня вищої освіти успішно опанував освітню складову ОНП, підтвердивши це складанням іспитів і заліків та проходженням педагогічної практики з досягненням необхідних результатів навчання; реалізував наукову складову програми шляхом проведення дослідження за визначеною темою та підготовки дисертаційної роботи.

Під час виконання дисертаційної роботи Покора Костянтин Вікторович провів комплексне наукове дослідження адміністративно-правового статусу прокурора Спеціалізованої прокуратури у сфері оборони та на цій основі сформульовано власні теоретично обґрунтовані положення і пропозиції щодо вдосконалення правового регулювання його діяльності, організаційних засад функціонування Спеціалізованої прокуратури у сфері оборони, а також практики забезпечення законності в оборонній сфері в умовах воєнного стану.

Дисертантом було визначено об'єкт, предмет, методологічну основу дослідження, сформульовано актуальність теми, мета та дослідницькі завдання. Покора Костянтин проявив себе як відповідальний, наполегливий та цілеспрямований дослідник, який упродовж навчання в аспірантурі послідовно працював над дисертаційною темою та постійно вдосконалював наукову методологію. Робота над дисертацією засвідчила високий рівень правової підготовки здобувача, ґрунтовне знання сучасного національного та міжнародного законодавства, а також здатність до комплексного аналізу правових явищ. Здобувач характеризується умінням самостійно формувати наукові проблеми та шукати шляхи їх вирішення, поєднувати теоретичні підходи з практичними потребами забезпечення законності в оборонній сфері та функціонування органів прокуратури в умовах воєнного стану, що є свідченням сформованої наукової зрілості та професійної компетентності.

Оцінка мови та стилю дисертації. Дисертація виконана фаховою українською мовою, текстове подання матеріалу відповідає стилю науково-дослідної літератури.

Рецензенти рекомендують: відповідно до п.15 Порядку присудження ступеня доктора філософії та скасування рішення разової спеціалізованої вченої ради закладу вищої освіти, наукової установи про присудження ступеня доктора філософії, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 12 січня 2022 р. № 44, *пропонується такий склад разової ради:*

Голова ради: Руденко Микола Васильович, доктор юридичних наук, професор, професор кафедри публічного та приватного права Східноукраїнського національного університету імені Володимира Даля.

Рецензенти: Котова Любов Вячеславна, кандидат юридичних наук, професор, завідувач кафедри публічного та приватного права Східноукраїнського національного університету імені Володимира Даля;

Татаренко Галина Вікторівна, кандидат юридичних наук, професор, професор кафедри публічного та приватного права Східноукраїнського національного університету імені Володимира Даля.

Офіційні опоненти:

Соцька Алла Миколаївна, доктор юридичних наук, доцент, доцент кафедри кафедри державно-правових дисциплін Приватного вищого навчального закладу «Європейський університет»;

Назимко Олена Вікторівна, кандидат юридичних наук, доцент, доцент кафедри цивільно-правових дисциплін Донецького державного університету внутрішніх справ.

У результаті попередньої експертизи дисертації **Покори Костянтина Вікторовича** і повноти публікації основних результатів дослідження

УХВАЛЕНО:

1. Затвердити висновок про наукову новизну, теоретичне та практичне значення результатів дисертації **Покори Костянтина Вікторовича** на тему: «Адміністративно-правовий статус прокурора спеціалізованої прокуратури у сфері оборони».

2. Констатувати, що за актуальністю, ступенем наукової новизни, обґрунтованістю, науковою та практичною цінністю здобутих результатів дисертація Покори К.В. відповідає спеціальності 081 Право та вимогам **Порядку підготовки здобувачів вищої освіти ступеня доктора філософії та доктора наук у закладах вищої освіти (наукових установах)**, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 23 березня 2016 р. № 261, пп. 6, 7, 8 **Порядку присудження ступеня доктора філософії та скасування рішення разової спеціалізованої вченої ради закладу вищої освіти, наукової установи про присудження ступеня доктора філософії**, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 12 січня 2022 р. № 44.

3. Рекомендувати дисертацію Покори Костянтина Вікторовича на тему: «Адміністративно-правовий статус прокурора спеціалізованої прокуратури у сфері оборони» до захисту на здобуття ступеня доктора філософії у разовій спеціалізованій вченій раді за спеціальністю 081 Право.

4. Рекомендувати Вченій раді СНУ ім. В. Даля затвердити склад разової спеціалізованої вченої ради:

Голова ради:

Руденко Микола Васильович, доктор юридичних наук, професор, професор кафедри публічного та приватного права Східноукраїнського національного університету імені Володимира Даля.

Рецензенти:

Котова Любов Вячеславна, кандидат юридичних наук, професор, завідувач кафедри публічного та приватного права Східноукраїнського національного університету імені Володимира Даля;

Татаренко Галина Вікторівна, кандидат юридичних наук, професор, професор кафедри публічного та приватного права Східноукраїнського національного університету імені Володимира Даля.

Офіційні опоненти:

Соцька Алла Миколаївна, доктор юридичних наук, доцент, доцент кафедри кафедри державно-правових дисциплін Приватного вищого навчального закладу «Європейський університет»;

Назимко Олена Вікторівна, кандидат юридичних наук, доцент, доцент кафедри цивільно-правових дисциплін Донецького державного університету внутрішніх справ.

Результати голосування щодо рекомендації до захисту дисертації Покори Костянтина Вікторовича:

«За» – 19

«Проти» – немає

«Утримались» – немає

Презентація Покори Костянтина Вікторовича на 9 сторінках додається.

Декан факультету права, гуманітарних і соціальних наук,

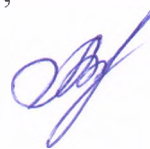
кандидат юридичних наук, професор

Олена АРСЕНТЬЄВА

Головуюча на засіданні –

кандидат юридичних наук, професор,
завідувач кафедри публічного та приватного права СНУ ім. В. Даля

Любов КОТОВА

Секретар засідання

Галина ТАТАРЕНКО